

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Parabola de auri cupiditate sapientiam destruyente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Arnob. lib. 4.
aduersus
Gent.

nemo pro lactuca comedit: aurum tot titulis noxium homines adhuc gestiunt deuorare? semper famelici, numquam satiandi. Et, quod peius est, in ipso morbo, se sanos esse rati. Nullum enim ex omnibus inuenies, qui se auarum esse fateatur; plurimos tamen, qui sint sub hac idolorum seruitute; nec enim Numinum, sed idolorum. *Qui est enim, ait Arnobius, qui credat esse deos Lucrios, & Lucrorum consecutionibus præsidere, cum ex turpibus causis frequentissime veniant, & aliorum semper ex dispendijs constant?* Et paulò infra. *Quis deam Pecuniam esse credat, quam, velut maximum Numen, vestra indicant littera donare annulos aureos, loca in ludis atq; spectaculis priora, honorum suggestus summos, amplitudinem magistratus, & quod maxime pigri ament, securum per opulentias otium?* Auari hanc Ethnicorum insaniam ab inferis reuocant; Deum verum spernunt, nummum pro Deo colunt; & hinc non solùm stulti, verùm etiam impij; qui oderunt, quod colendum, & volunt, quod execrandum.

C A P V T VI.

Immodica & stulta diuitiarum cupiditate, homines iram, vindictamq; DEI, & diuitiarum amissionem promereri: quamquam ex hac amissione nemo debeat indicari.

I;

On contemnendæ sunt parabolæ, apud Syros olim frequentatæ, ab ipso Seruatore nostro vsurpatæ, & à SS. quoque Patribus adhibitæ ad declarandas rerum veritates, quæ in similitudine explicatiùs planiusq; perspiciuntur. Itaque inter parabolas numero, quod Beda his verbis narrat. *Est avis quedam in India partibus, prope solis ortum, viginti alas habens, cuius voce audita, omnes somno & sopore sopiuntur: cuius vox per mille passus auditur. Huius avis magna vocabulum est Goballus. Est autem lapis in mari Oceano miri decoris, qui aliquoties apparet, aliquoties verò arenis praoperitur. Hac autem avis cum auiculam genuit nimis pulchram ac sonoram, videns lapidem in mari, sereno die, radiantem, illius desiderio rapitur, & volat, ut capiat eum, qua dum adhuc alas extendit, lapis arenis tegitur. Est autem cetus in mari magnus valde, qui cum viderit Goballum ad lapidem volantem, statim accurrit ad nidum huius, & auiculas*

Ven Beda in
Collectaneis
SS. PP.

culas auferens deuorat : & veniens Goballus in aestu nimis recurrit ad nidum, quoddam solatium sui laboris putans reperiturum : & inueniens nidum vacuum, sepius clamat : ita ut non solum ingentes lachrymas fundat ; sed & omnes, qui eam audiunt, se à lachrymis cohibere non possint. Tunc se ipsum in profundum mergit, & moritur. Et tu homo Goballus habens naturam decoram nimis, qua generat sapientiam venustam. Lapis autem in mari, amor diuitiarum est, qui seducit hominem : & relicta sapientia, volat ad diuitias congregandas. Cetus autem in mari stultitia est, qui auferit sapientiam simul cum diuitijs. Stultitia nascitur, & homo perdit sapientiam, perdit diuitias, & infelici rapitur morte. Ita quidem strictè, sed congruè parabolam hanc exponit venerabilis Pater. Verè enim Goballo similis est homo, cui plurimas alas dedit Deus, quibus ad cælum euolet. Nam & per orationem, eleuata mente ; & per ieiunium extenuato ac agiliore facto corpore ; & per eleemosynas ; & denique, quot sunt beatitudines, per tot alas potest ad cælum euolare ; nec non & per pœnitentiam, perq̃ amorem Numinis, perq̃e omnia diuina sacramenta. Sæpe vox eius longè latèq̃e auditur, quæ alios sopit, instar Sirenum, aut instar nutriculæ ad cunas cantantis. Cum enim alioqui alij clamantium vocibus excitentur, Goballus iste ita de thesauris diuitijsq̃e blandè loquitur, vt alij, lenocinijs illius sopiantur, iuxta illud : *Dormierunt somnum suum viri diuitiarum*, in quibus quantumcumque anxij & laborantes, sibi tamen acquiescere videntur. Cur autem amor diuitiarum lapidi comparatur ? Nimirum, quia animam cælo natam deorsum ad terrena trahit & aggrauat, vt si suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. Amor autem ille diuitiarum aliàs occultitur, aliàs manifestè apparet, & videtur multis splendere aded, vt eos excæcet, & stultos efficiat, priuetq̃e omni sapientia miserandum in modum, meritis deplorandos. Denique Goballus iste seipsum in profundum mergit, & moritur. Nam qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nocua, que mergunt homines in interitum, & in perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas ; quam quidam appetentes errauerunt a fide, & inseruerunt se doloribus multis.

Psal. 75-6.

Matth. 18, 6.

1. Tim. 6. 9.

Quanta hæc auaritiæ deceptio est? dum sibi sapere videtur,

II,

I 2

stultescit;